

לְהַחִיא נְשָׁמֶתָּא, וַתֵּבְּנָה בְּתִיְבָּתָא, וּמְבָרֵךְ בָּה
לְקַיְדָּשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא בְּכָל יוֹמָא בְּרוֹזָד. וּמְקַדֵּשָׁ בָּה
לְקַיְדָּשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, בְּקַדֵּשָׁ קַדֵּשָׁ קַדֵּשׁ. וּמִיחָד עַמָּה
לְקַיְדָּשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, בְּקַרְיאָת שְׁמָעָ.

מַה הַהֲזָה אִיהוּ שֵׁד, אַתְהַדֵּר מַלְאָךְ דִּיְדִּיה מַטְטָרוֹן,
(ר' יְחִיא מְנִיחָה) וְאַתְהַדֵּר שְׂדֵי דְּחָכִי סְלִיק בְּמַטְטָרוֹן,
בְּחוֹשְׁבָן שְׂדֵי. וּמִיד יְתַקְיִים בֵּיה, וְלוּ תַהֲזִה לְאַשָּׁה
לֹא יוּבְלָל לְשַׁלְּחָה בֶּל יְמִינָה. וְאֵלָא חֹזֵר בְּתִיְבָּתָא,
אִיהוּ לְגַבְיהָ מִשְׁתַּעֲבָדָא בְּחוֹבֵין דְעַבְדָת, וּיְתַקְיִים בֵּיה
(שְׁמוֹת כא) הָאַשָּׁה וַיְלָדִיה תַהֲזִה לְאַדוֹנִיה. וְאַתְמָר בְּהַחִיא
שֵׁד בְּעַל חֹזְבָיה, וְהַזָּא יֵצֵא בְּגַפּוֹ. וְהַאֵי שֵׁד, אִיהוּ
בְּמַטָּה דְמַשָּׁה, דְאַתְהַפְּךְ מִמְּטָה לְנָחָשׁ, וּמִנָּחָשׁ
לְמַטָּה, הָכִי הָאֵי שֵׁד, אַתְהַפְּךְ מִשֵּׁד לְמַלְאָךְ,
וּמִמְּלָאָךְ לְשֵׁד, כְּפּוֹם עַזְבָּדָיו דְבָר נָשָׁ. וּמִחְבָּא
אַשְׁתָּמֹדָע יוֹסֵף שִׁידָא, אַמְּמָי אַתְקָרֵי הָכִי.

לשון הקודש

אוֹתָה הַגְּשָׁמָה, וַשֵּׁב בָּה בְּתִשְׁוְבָה,
וּמְבָרֵךְ בָּה אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּכָל
יֹם בְּבָרוֹךְ, וּמְקַדֵּשָׁ בָּה אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הֽוּא בְּקוֹדּוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, וּמִיחָד עַמָּה
אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּקַרְיאָת שְׁמָעָ.
מַה שְׁחִיא אָתוֹ שֵׁד, חֹזֵר מַלְאָךְ שָׁלוֹ
מַטְטָרוֹן (ר' יְחִיא מְנִיחָה), וְחוֹזֵר לְהִזְוִות שְׂדֵי, שְׁבָה
עוֹלָה מַטְטָרוֹן בְּחוֹשְׁבָן שְׂדֵי. וּמִיד יְתַקְיִים

יעל שם שדים דאות מהאי, אוקמוּת מארבי מתניתין, דאות מנוח במלאכית השרת, ואינון תלמידי חכמים דידען מאי דהזה, ומה דעתיך למשהו. ואינון בדיקנייה באראעא, איןון מארבי פילוסופיא, אצטגניני ישראל, דידען מאי דהזה, ומאי דעתיך למשהו, מאותות דחמה וסיהרא, לךותא דלהון, וכל כבב ומזל, ומה אחוי בעלהמא.

ואית מנוח (דף רנ"ז ע"ב) בבחמה, פרין ורבין בבחמה, דיקנא דלהון לחתא איןון עמי הארץ, ואוקמוּת מארבי מתניתין, איןון שקוּז, ובנותיהם שערץ. ועל בנותיהם נאמר, (דברים כט) אדור שוכב עם כל בבחמה. ואינון שונאים לתלמידי חכמים מארבי משנה, דאיןון מלאכית השרת ממש. ובגין דא אוקמוּת מארבי מתניתין, על בר נש אי יהא (מלאכי א) במלאה יי' ז'

מתהפר משדר למלאה, וממלאה לשיד, בפי מעשי הארץ. ומכאן נודע יוסף השדר לשון הקודש

שליהם, וכל בוכב ומזל, ומה הוא מראה בעולם.

ויש מהם כמו בבחמה, פרים ורבים בבחמה, מותם למתה הם עמי הארץ, ופרשוה בעלי המשנה, שהם בנותיהם שקוּז, ובנותיהם שערץ. ועל בנותיהם נאמר, (דברים כט) אדור שוכב עם כל בבחמה. והם שונאים את תלמידי החכמים בעלי המשנה, שהם ממש מלאכית השרת. ומשמעות זה פרשוה בעלי המשנה על אדם,

על שם שדים שבאו מזוה, פרשוה בעלי המשנה, שיש מהם כמו מלאכית השרת, והם תלמידי חכמים שיודעים מה שחיה ומה שעתיד להיות לחיות. והם בדמויותיהם בעלי הארץ, אלו בעלי פילוסופיה, אצטגניני ישראל, שיודעים מה שחיה ומה שעתיד להיות מהותות התחפה והלבנה, מלקי

צָבָאות תֹּרֶה יְבַקֵּשׁוּ מִפְיהּוֹ, וְאֵי לֹא לֹא יְבַקֵּשׁוּ
תֹּרֶה מִפְיהּוֹ.

וְאֵית אַחֲרֵינוּ מִאֱרִי סְתִּירִי תֹּרֶה, מִאֱרִי מִדּוֹת,
דְּאַינְנוּ יִרְתִּין גְּשֻׁמְתִּין מִסְטְּרָא דְּמִלְכּוֹתָא
קְהִישָּׁא, דְּאַיְהוּ בְּלִילָא מְעַשָּׂר סְפִּירָן. דְּמָאוֹן דִּירִית
לָהּ, וְזַכְּיִי לָהּ, זַכְּיִי לְעַשָּׂר סְפִּירָן בְּלָא פְּרוּדָא, עַשָּׂר
וְלֹא תְּשַׁע, דְּאֵי הָוּ יִרְתִּין לְמִלְכּוֹתָא יְחִידָּא, הָוּ
תְּשַׁע בְּפְרוּדָא מִנָּה, בְּגַיּוֹן דְּלִית תְּפִנוֹן פְּרוּדָא, אָמֵר
בָּעֵל סְפִּירָה יְצִירָה עַשָּׂר וְלֹא תְּשַׁע.

וְאֵי תִּמְאָ דְּסֶלִיקָת לְעַילָא מְעַשָּׂר. שְׁמָא מִפְּרֵשׂ יוֹ"ד
הַ"א וְאַ"ז הַ"א, הָא עַשָּׂר, יוֹ"ד דְּמִתְנִיחָד בָּה,
וְלֹא סְלִיק לְעַילָא מְעַשָּׂר. וּבְגַיּוֹן דָא יִ, וְלֹא יַ"א. אָבֶל
מִאָן דְּמַתְבֵּר יוֹ"ד, דְּאַיְהִי אָות בְּרִית, בְּשִׁפְחָה.
וּמִטְרוֹגִיתָא בְּלִילָא מִי', בְּשַׁד דְּעַבּוֹדָה זָרָה סְמִיאָל
אתָהָן בְּגִיהָנָם.

לשון הקודש

אם יְהִי בָמוֹ מְלָאָךְ ה' צָבָאות – תֹּרֶה
יְבַקֵּשׁוּ מִפְיהּוֹ, וְאֵם לֹא – לֹא יְבַקֵּשׁוּ
תֹּרֶה מִפְיהּוֹ.

וַיִּשְׁאַל אֶחָרִים בְּעַלְיִ סְתִּירִי תֹּרֶה, בְּעַלְיִ
מִדּוֹת, שְׁהָם יְזִירָה גְּשֻׁמְתִּין לְמַעַלָה מְעַשָּׂר – שְׁמָם
הַמִּפְּרֵשׂ יוֹ"ד הַ"א וְאַ"ז הַ"א, הַרִּי עַשָּׂר.
יוֹ"ד שְׁמִינִיחָד עַמָּה, וְלֹא עַזְלָה לְמַעַלָה
מְעַשָּׂר. וּמְשׁוּם זֶה יִ, וְלֹא יַ"א. אָבֶל מִ

לִמְאֵן דִּירִית בָּרְתָּא דַמְלָפָא מִלְכֹוִות, לֹא זָכֵי לְהָא
אֶלְאָ בָּרָא דַמְלָפָא, דָאַתְקָרִי (שמות ז) בְּנֵי בְּבוּרִי
יִשְׂרָאֵל, דַמְסְטָרָא דָא אַתְקָרִיאוּ יִשְׂרָאֵל בְּגַנְיוֹן לְקֻזְדְּשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, הַדָּא הוּא דְכַתְיב, (דברים יד) בְּנִים אַתָּם לְיִי
אֱלֹהִיכֶם, וּמִלְכֹוִות דָא דָאַצְילּוֹת.

וְאֵית לְקַבְּלָה מִלְכֹוִות דְבָרִיאָה, וְאֵיהָ מִלְכֹוִות
לְמִלְאָכִים דְבָרִיאָה. וְאֵיהָ גַּעֲרָה
דַמְטְרוֹנוֹגִיתָא, מִשְׁמֶשָׁא דִילָה, וְאֵיהָ דִיּוֹקְנָא דְגַבְירָתָא
דִילָה, בְּלֹולָה מַעֲשָׂרָה. הָאֵי בְּחוּבֵין דִיּוֹשָׁרָאֵל, יְכִילָת
לְאַתְחַלְלָא בֵין אִימְינָן דְעַלְמָא. אֶבֶל מִלְכֹוִות דָאַצְילּוֹת
דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עַלְהָ אַתָּמָר (ישעה מפ) אַנְיִי יְיָ הָוּא
שְׁמֵי וּכְבוֹדִי לְאַחֲרָ לֹא אַתָּן וְתַהֲלַתִּי לְפִסְילִים, לֹא
יְהִיבּ לְהָ לִמְאֵן דַמְחַלֵּל שְׁבָתוֹת וִימִים טוֹבִים, אֶלְאָ
לִמְאֵן דָאֵיהָ בָּרָא דַמְלָפָא, וְגַטִּיר אָוּרִיאִתָּא וּפְקוּדִין.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

שְׁפַחְבָּר יוֹדֵר, שְׁהִיא אֹות בְּרִית, מִלְכֹוִות לְמִלְאָכִים של הַבָּרִיאָה, וְהִיא
בְשִׁפְחָה, וְהַמְלָפָה בְּלֹולָה מַיִי, בְשָׁדָל
עֲבוֹדָה זָרָה סְמָאָלֶל, נְדוֹן בְּגִיהָנָם.
שְׁמֵי שְׁיוֹרֶשֶׁת הַמֶּלֶךְ מִלְכֹוִות, לֹא וּכְהָ
בָּהָא, אֶלְאָ בָּן הַמֶּלֶךְ, שְׁגָרָא (שמות ז) בְּנֵי
כְּבָרִי יִשְׂרָאֵל, שְׁמַצֵּד וְהַגְּרָא יִשְׂרָאֵל
בְּנִים לְקֻדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וְהוּ שְׁכַתּוֹב (דברים
ט) בְּנִים אַתָּם לְהָ אֱלֹהִיכֶם. וּמִלְכֹוִות זוּ
לְמַיִ שְׁמַחְלֵל שְׁבָתוֹת וִימִים טוֹבִים, אֶלְאָ
לְמַי שְׁהָוָא בָּן הַמֶּלֶךְ וּשְׁוֹמֵר תּוֹרָה

בדחילו ורחיימו דמאריה, ולא על מנת לקבל פרם, אלא בגין דאיהו מחייב למעבר צויהה דאובי, דעליה אמר (שמות כ) כייד את אביך ואות אמך. את אביך דא קדשא בריך הוא. זאת אמך דא שכינתא.نعم כל דא, מאן דמחיל נערה דמלכა, אתה שיב ליה באלו מחלל מטרוניתא דיליה.

ורבנן, כל שדין לאו אינון שקוילין, ולא כל עבדין דשכינתא, דבתיב בה, (תהלים קג) ומלאות בכל משללה. אית לה כמה נערות עבריות, ושפחות עבריות. אית לה עבדים ושפחות נבריות, בגין דלא ישtabה מלכotta אחרא בעלמא. בומנא דאייה שלטה.

ואלין שפחות נבריות, מפטרא דסם המנות, נוקבא דסמאיל. דשפחה הות למטרוניתא. נוקבא

לשון הקודש

ומצאות ביראת ואהבת רבונו, ולא על ריבותינו, כל השדים אינם שקולים, מנת לקבל פרם, אלא בגין שהוא מחייב לעשות צווי אבינו, שעליו נאמר (שמות כ) כייד את אביך ואות אמך. את אביך – זה הקדוש ברוך הוא. זאת אמך – זו שכינה.نعم כל זה, מי שמחיל נערת המלח, נחשב לו באלו חיל את הפלגה שלו.

וְסָמֶאל אֶל אַחֲרֵי, עָבֵד הָנוּ לִיהְיָה לְקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא,
לְבַתֵּר דְעֵבִידֹו גַּרְמִינִיהוּ אֱלֹהִות, וּקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא
עַתִּיד לְאַעֲבָר לֹזֶן מַעֲלֵמָא, וְלִמְמִיחִי לֹזֶן.

וְאֵי תִּמְרִין, אֵי בְנֵי נְשָׂא עַבְדִּין לֹזֶן אֱלֹהִות, וְלֹא
בְּרֻעֹתָא דְלָהֹן, אַמְּמִיאי אַתְעַנְשֹׂו. אֶלְאָ כֶּד הָוּ
הָר הַמְּבּוֹל וְדוֹר הַפְּלָגָה יַדְעֵי בְּהֹן, וְהָוּ מַקְטְּרִגִּין
(נ"א מַקְטְּרִין) לֹזֶן, וְסְגִּדִּין לֹזֶן, וּבְהָוָא חִילָּא דְהֹו
מַקְטְּרִגִּין (נ"א מַקְטְּרִין) לֹזֶן, וְסְגִּדִּין לֹזֶן, הָוּ נְחַתִּי לְגַבְּיִהְיָה,
וְעַבְדִּי רְעוּתִיְהוּ, וּמִמְּלָלוֹ בְּהֹן בְּאַינְזָן צוֹלְמִין, הָא
אַתְעֵבִידֹו אֱלֹהִות וְעַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזּוֹלָות. בְּגִינַּן דָּא,
קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא עַתִּיד לְאַעֲבָרָא לֹזֶן, וְלִמְמִיחִי לֹזֶן
מַעֲלֵמָא, צוֹלְמִין דְלָהֹן דְהֹו פְּלָחִין בְּהֹן, וְאַשְׁתָּאָבוּ
מְגַהֵּן רְוִיחָן וְצֹלְמִין.

לשון הקודש

הַמְּפוֹת, גַּכְבָּה שֶׁל סָמֶאל. שְׁשָׁפָחָה הִיתָּה
לְמַלְפָּה. גַּכְבָּה וְסָמֶאל אֶל אַחֲרֵי, הִיה
עָבֵד לְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְאַחֲרֵי שְׁעַשְׂוָיו
עַצְּמָם אֱלֹהִות, וּלְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַתִּיד
לְהֻעְבִּירָם מִהְעוֹלָם וְלִמְחוֹת אֹתָם.
וְאֵם תָּאמְרוּ, אֵם בְּנֵי אָדָם עוֹשִׂים לָהֶם
אֱלֹהִות, וְלֹא בָּרָצּוּנִים, לְפָה גַּעֲנְשָׂו? אֶלְאָ
בְּשָׁהִי דָוָר הַמְּבּוֹל וְדוֹר הַפְּלָגָה יוֹדְעִים
בָּהֶם, וְהִי מַקְטְּרִגִּים (מַקְטְּרִין) לָהֶם

ובְּכֵד אַת בָּעֶלְמָא עֲרָב רַב, נְחַתֵּין לְאַתְגַּשְׁמָא בְּהַזּוֹן,
וּקְזִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יַעֲבֵר לֹזֶن מִן עֶלְמָא, הַדָּא
הַזּוֹן דְּבָתִיב, (וכוריה י) וְאַת רֹזֶה הַטּוֹמֵא אַעֲבֵיר מִן
הָאָרֶץ. וְאֵי תִּיכְרֹזֶן, בְּזַמְנָא דְּגַלְוָתָא בְּתִרְאָה, לִית
עֲבוֹדָת כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת, בְּגַ�ן דָּלָא יַדְעֵין בְּנֵי עֶלְמָא
בְּהַזּוֹן. וְאַינּוֹן דִּידְעֵין בְּעָרָב רַב תִּפְנֵן, אַשְׁתַּבָּח לֹזֶן
דְּמַכְעִיסֵּין לְקְזִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂבִיגְתִּיה, וּיְשָׁרָאֵל
בְּיִנְיִיחַ, וְעָרָב רַב מַצְלִיחַ זְהַזּוֹן, לְקִיּוֹם מַאי דְּבָתִיב,
(וכוריה ז) וּמְשֻׁלָּם לְשׁוֹנָאֵיו אֶל פְּנֵיו לְהָאָבִידו.

קָמוּ בְּלָהּוּ תְּגָנֵין וְאַמּוֹרָאֵין וּבְרִיכֵו לְרַעֵיא כְּמַה יִמְנָא,
וְאִמְרוּ לִיה סִינִי, מָאוּן יִכְיל לְמַלְלָא
קָדְמָה, דְּאַנְתָּ בְּדִיזְקָנָא דְּמַאֲרָה, דְּבַזְמָנָא דְּמַלְיל
בְּטוֹרָא דְּסִינִי, כֵּל חַיּוֹן דְּמַלְאָכִין, וְחַיּוֹן דְּגַרְסִיא,
וּבְלָאֵין וְתַתָּאֵין, שְׁתַקּוּ, וְלֹא אַשְׁתַּבָּח דְּבָור אַחֲרָא

לשון הקידוש

וּבְשִׁישָׁ בְּעוֹלָם עֲרָב רַב, יוֹרְדים
בְּיִנְיָהֶם בְּהַם, וּהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
מִה שְׁבַתּוֹב (וכוריה ז) וּמְשֻׁלָּם לְשׁוֹנָאֵיו אֶל
פְּנֵיו לְהָאָבִידו.
קָמוּ בְּלַהֲתָנָאִים וְהַאַמּוֹרָאִים יִבְרְכוּ אֶת
הַרְוֹעָה הַגָּאָמָן וְאִמְרוּ לוֹ, סִינִי סִינִי, מַי
יִכְלֶל לְדִבֶר לְפִנֵּיה, שָׁאַתָּה בְּרִמּוֹת
רְבּוֹנָה. שְׁבַעֲמָן שְׁדַבְּרָ בְּהָר סִינִי, כֵּל
חַיּוֹת הַמְלָאָכִים, וְחַיּוֹת הַבְּסָא, וּעֲלִיוֹנִים
וְתַחְתוֹנִים שְׁתַקּוּ, וְלֹא גַּמְצָא דְּבָור אַחֲרָא
אֶת הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּשְׂבִיגְתִּוּ, וּיְשָׁרָאֵל

אֲלֹא דִילֵיה. וּבְגַיּוֹן דָאַת בְּרִיה בְּדִירְקָנָא דִילֵיה, צְרִיךְ
לְמַשְׁמַע בְּלָהּוּ מְאַרְיִ מְתִיבָתָא מְלִין מְפֻמָּה, אֶל תַּתְנוּ
שְׁתִיקָה לְמַלְוָלָה.

כִּי יָקַח אִישׁ אֲשֶׁר חְדֵשָׁה לֹא יִצְא בְּצָבָא וְגַוּ. וְשָׁמַח
אֶת אֲשֶׁתּוֹ אֲשֶׁר לְקָחָה. פְּקוֹדָא (ט) דָא, חַתּוֹן
לְמַחְדֵּי בְּאַתְּתֵּיה שְׁתָא מָה, דְּבָתִיב נָקֵי יְהִי לְבִיתָו
שָׁנָה אֶחָת. וְאַינּוּ יְבִירָחֵין אַינּוּ מַדְילָה. דָהָא שָׁנָה
אֲיַהֵי בְּלָה, וְלִיתְ בְּלָה בֶּר בְּשָׁנִים עָשָׂר יְרָחֵין, דְּבָתִיב,
(מלכים א ۲) עֹזֶם עַל שָׁנִים עָשָׂר בְּקָר. וְהַזָּאִיל וְלִית
תְּקַוֵּנָא דְּבָלָה, בֶּר בְּשָׁנִים עָשָׂר, אַצְטְּרִיךְ חַתּוֹן לְמַחְדֵּי
לָהּ, וְלִבְיתָה, לָהּ וְלִתְקַוֵּנָה, בְּגֻנוֹנָא דְּלַעַילָּא. וְעַל
דָא יַעֲקֹב בְּתִיב בֵּיה, (בראשית כח) וַיָּקַח מַאֲגִינִי הַמִּקְומָם.
אֲגִינִי הַמִּקְומָם שָׁנִים עָשָׂר הוּוּ, וּמְאַן דְּחַדֵּי לְבָלָה, חַדֵּי
לְעֹזֶל יִמְתָּחָה, (ד"ה ר' ע"ח ע"א) וְעֹזֶל יִמְתָּחָה שָׁנִים עָשָׂר הוּוּ. וּבְלָא

לשון הקודש

פְּרַט בִּשְׁנִים עֶשֶׂר חֶדְשִׁים, שְׁבָתּוֹב
(מלכים א-ב) עַמְּדָה עַל שְׁנִיּוֹם עֶשֶׂר בְּקָר.

וְהַוְּאֵיל וְאֵין תָּקוֹן הַכְּלָדָה, רַק בִּשְׁנִים
עֶשֶׂר, אֲרִיךְ הַחְתָּנוֹ לְשֻׁמְחָה וּלְבִיטָה, לְהָ
וְלַתְּקוֹנִיהָ, בָּמוֹ שְׁלָמָעָלה. וְעַל זֶה בְּתוּב
בַּיּוֹקָב (בראשית כה) **וַיַּקְרֵב מַאֲבִינִי הַמְּקוֹם.**

אֲבִינִי הַמְּקוֹם הִי שְׁתִים עֶשֶׂר, וּמִ
שְׁמִשְׁמָחָה בְּלָה מְשֻׁמָּחָה אֲתִ עַלְמֹותִיהָ,
וְעַלְמֹותִיהָ הִי שְׁתִים עֶשֶׂר. וְהַכְּלָדָה

מְשָׁלָה, שְׁהָרֵי שְׁנָה הִיא בְּלָה, וְאֵין בְּלָה

אֵלָא שָׁלוֹ. וּבְשִׁבְיל שָׁאַתָּה בָּנו בְּרוּמֹתָנוֹ,
צְרִיכִים בָּל בָּעֵל הַיְשִׁיבָה לְשִׁמְעָה דְּבָרִים
מִפְּרִיה, אֶל תָּהַנֵּן שְׁתִיקָה לְדִבְרִיהָ.

בְּיַיְקָח אִישׁ אֲשֶׁר חֶדְשָׁה לֹא יֵצֵא בָּצְבָא
וְגַ�ו. וְשִׁמְחָה אֲתִ אֲשֶׁתּוֹ אֲשֶׁר לִקְחָה (הַנְּבָרִים כה).

מְצֹוָה (טו) **זֹ שְׁתָהָן יִשְׁמַח בָּאֲשֶׁתּוֹ שְׁנָה**
אֶחָת, שְׁבָתּוֹב נָקִי יְהִי לְבִיטָה שְׁנָה
אֶחָת. וְאוֹתָם שְׁנִים עֶשֶׂר חֶדְשִׁים הַם

**אֲיַהוּ רֹאֶה דְּשָׂנָה. בְּגַ�וְן כֵּה אַצְטְּרִיךְ לְחַתּוֹ לְמַחְדִּי
בְּאַתְּתִּיה שְׁנָה אַחַת.**

וְהָא אָזְקִימְנָא, דְּחַדְּרוֹה דָּא, לֹאוּ דִילְיָה הִיא, אֶלָּא
דִילְהָ. דְּבַתִּיב וְשִׁמְחָה אַתְּ אַשְׁתּוֹ. וַיְיַשְׁמַח אֶת
אַשְׁתּוֹ לֹא בְּתִיב, אֶלָּא וְשִׁמְחָה, יְחִידִי לְכָלָה. בְּגַ�וְןָא
דָּא, לֹאוּ חִידִי לְכָלָה, בָּר בְּגֻפָּא וְתַקְוִנָּהָא. וַיְמַאן חִידִי
לוֹן. צְדִיק. וַיַּעַל דָּא נְקִי יְהִיָּה לְבִיתּוֹ. נְקִי, דָּלָא
יעַמּוֹל בְּמַלְיָה דָעַלְמָא, דִיהָא בֵּיהָ רַעֲוָא לְמַחְדִּי לָהּ.
נְקִי מַבָּלָא. נְקִי לְמַסְיָן וְלְאַרְנוּגִין וְגַולְגַּלְתִּין. נְקִי דָּלָא
יְפִיק לְחִילָּא לְאַגְּחָא קְרַבָּא. לְאַשְׁתְּבַחָא חַדְּרוֹה עַיְלָא
וְתַתָּא, וְלְאַתְּעָרָא חַדְּרוֹה לְעַיְלָא. וְבָאיַן עַמָּא קְדִישָׁא,
דְּמָאִירִיהָן חִידִי בְּהַזּוֹן, וְבָאיַן אִינְיוֹן בְּהָאִי עַלְמָא, וְזָבָאיַן
אִינְיוֹן בְּעַלְמָא דָאַתִּי.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

סָוד שֶׁל שָׁנָה. לְבָנָן אַרְיךְ חַתּוֹ לְשִׁמְחָה
לְאַשְׁתּוֹ שָׁנָה אַחַת.
וְתַרְיִי בָּאָרֶג, שַׁחְדוֹה וּוּ אַיְנָה שָׁלוֹן, אֶלָּא
שָׁלָה, שְׁבַתּוֹב וְשִׁמְחָה אַתְּ אַשְׁתּוֹ. וַיְיַשְׁמַח
אַתְּ אַשְׁתּוֹ לֹא בְּתוּב, אֶלָּא וְשִׁמְחָה, יְשִׁמְחָה
אֶת הַפְּלָה. בָּמוֹ וְהָ אַיִן שִׁמְחָה לְכָלָה
אֶלָּא בְּגֻפָּה וְתַקְוִנָּה. וַיְמַיְּשִׁמְחָה אָוֹתָם?
צְדִיק. וַיַּעַל זֶה נְקִי יְהִיָּה לְבִיתּוֹ. נְקִי, שָׁלָא
אֲשֶׁרִיָּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲשֶׁרִיָּם בְּעוֹלָם
הַבָּא.

בַּיּוֹמָו תַּתֵּן שְׁכְרוֹ וְגוֹ'. (דברים כד) פֶתַח רְעִיא מִהִימְנָא וְאָמֵר, פְקוּדָא בְּתֵר דָא, לְתַתְ שְׁכָר שְׁבִיר בְזִמְנוֹ. הֲרָא הוּא דְכְתִיב, בַּיּוֹמָו תַּתֵּן שְׁכְרוֹ וְלֹא תָבָא עַלְיוֹ הַשְּׁמֵשׁ. מָאֵרִי מִתְיְבָתָן עַלְאי וְתַתְאי, שְׁמָעוֹ. מִטְטוֹרָן אִיהוּ שְׁכָר שְׁבִיר, מַחְיִי עַלְמָיו, שְׁלִיחַ דִילִיה, לְקַבְּלָא חַי בְּרַכָּאָן דְצְלוֹתָא, בְּכָל יוֹמָא, תִּלְתַ וְמַגְנִין. וּבְגִינַן דָא, בַּיּוֹמָו תַּתֵּן שְׁכְרוֹ, דָא צְלוֹתָא דְשְׁחָרִית. וְלֹא תָבָא עַלְיוֹ הַשְּׁמֵשׁ, דָא צְלוֹתָא דְמַנְחָה, דָא עַבר יוֹמָו, בְּטַל קְרַבָנו. כִי עַנִי הוּא (צדיק) וְדָאי, עַנִי הוּא בְגַלּוֹתָא, לִית לֵיהּ מַדִילִיה, אֶלָא מַאי דִינְהַבִּינָן לֵיהּ בְצְלוֹתָא, בְגִינַן דָא צְלוֹתָא תִּפְלָה דִילִיה, (תהלים קב) תִּפְלָה לְעַנִי כִי יַעֲטָות, בְעַטִיפָת צִיצִית, תִּפְלָה דִיד אִיהִי.

לשון הקודש

בַּיּוֹמָו תַּתֵּן שְׁכְרוֹ וְגוֹ' (דברים כד). פֶתַח רְעִיא נְאָמֵן וְאָמֵר, מֵזָה אַתָּר זו לְתַתְ שְׁכָר שְׁבִיר בְזִמְנוֹ. וְהוּ שְׁבָתוֹב בַּיּוֹמוֹ תַּתֵּן שְׁכְרוֹ וְלֹא תָבָא עַלְיוֹ הַשְּׁמֵשׁ. בְעַלְיַהֲשִׁיבוֹת עַלְיוֹנִים וְתַחְתוֹנִים שְׁמָעוֹ, מִטְטוֹרָן הוּא שְׁכָר שְׁבִיר מַחְיִי הַעוֹלָםִים, שְׁלִיחַ שְׁלָו, בְּנֵגֶד חַי בְּרַכָּות הַתִּפְלָה בְּכָל יוֹם שְׁלַש פָעָם. וְלֹבֶן בַּיּוֹמוֹ תַּתֵּן

וְאַלְיוֹן הַזָּא נֹשָׂא אֶת נֶפֶשׁוֹ, דָא תִּפְלַת עֲרֵבִת,
דָאִיהִי אֲמֹרִים וּפְדָרִים, שִׁירִין דְקָרְבָּנִין
דִּיוֹמָא. וְאַינְזָן בְּגֹן פְּרַט הַכְּרָם, (וַיִּקְרָא י"ט) וּפְאַת שְׁדָה,
הַעֲלִיהוּ אַתְמָר, שִׁירִי מִצְוָה מֻעְכָּבֵין אֶת הַפּוֹרָעָנוֹת.
לְעַנִּי וְלִיגָּר תְּעוּזָב אֹתָם, דַעֲמֹדָא דְאַמְצָעִיתָא בְּרִ
מִאֲתְרִיה, גַּר אַתְקָרִי. וּבְגַן דָא, אַנְא דְּרָגָא דִילִי
עַמּוֹדָא דְאַמְצָעִיתָא, קְרִינָא גְּרָמָאי גַּר בְּגַלוֹתָא
קְרָמָאי. הַדָּא הַזָּא דְכְתִיב, (שמות ב) גַּר חִיָּתִי בָּאָרֶץ
גְּבָרִיה, דָאִיהוּ בְּגַלוֹתָא רְבִיעָא בְּגִנְיִיהוּ.

שְׁאַיְלָוּ לֵיהַ מְאֵרִי מִתְגִּיתִין, רַעַיָּא מִהִימָּנָא, הָא
בְּקִזְקָדָא דָא הָוּ מִקִּיְמִין יִשְׂרָאֵל בְּאֶרְעָא
דִיְשָׂרָאֵל (או לא). אָמֵר לוֹן, בְּגַן לְאַתְעָרָא רְחָמִי, עַל
אַלְיוֹן דְמִתְרָכִי מִאֲתְרִיהוּ. דָבָר נֶשׁ בְּדָאִיהוּ לְבָרִ
מִאֲתְרִיה, גַּיְזָרָא אַתְקָרִי, בֶּל שְׁבָנוּ עַל גַּשְׁמָתִין דְאַזְלָיוֹן
עַרְטִילָאֵין מִהַהְוָא עַלְמָא, וְאַתִּין לְעַלְמָא דִין.

לשון הקודש

וְאַלְיוֹן הַזָּא נֹשָׂא אֶת נֶפֶשׁוֹ – זוֹ תִּפְלַת
בְּגַלוֹת הָרָאשׁוֹנִים. וְהוּ שְׁבָתוֹב (שמות ב) גַּר
עֲרֵבִת, שְׁהָיָה אֲמֹרִים וּפְדָרִים, שִׁירִי
קְרָבָנִין הַיּוֹם. וְהֵם בָּמוֹ פְּרַט הַכְּרָם
וּפְאַת שְׁדָה, שְׁעַלְיָהָם נָאָמֵר, שִׁירִי מִצְוָה
מֻעְכָּבֵים אֶת הַפּוֹרָעָנוֹת. (וַיִּקְרָא י"ט) לְעַנִּי וְלִיגָּר
תְּעוּזָב אֶתְמָמָם, שְׁהָעָמֹוד הַאַמְצָעִי מְחוֹזָן
לִמְקוֹמוֹ נִקְרָא גַּר. וּמְשׁוּם זֶה, אַנְיָ
שְׁדָרָגָתִי עַמּוֹד הַאַמְצָעִי, קוֹרָא לְעַצְמֵי גַּר
שְׁהָאָדָם, בְּשָׁהָוָא מְחוֹזָן לִמְקוֹמוֹ, נִקְרָא

בגינִיהוּ, הָאֵי אַיְהוּ דָאָמֵר קָרָא, (משל' כז) בֶּצְפּוֹר נֹדֶדֶת מִן קְנָה, דָא נְשָׁמְתָא, דְשִׁבְגַּתָּא לֹא זָהָה מִנָּה. בָּן אִישׁ, דָאָתְמָר בִּיה (שמות טו) יְיָ אִישׁ מַלְחָמָה, נֹזֶד מִמְקוּמוֹ, דָאַיְהוּ נָע וְנֶד מַאֲתִירָה, דָאַיְהוּ עַלְמָא דָאָתִי, בִּינָה. וְנֶד אֲבָתָרָה בְּעַלְמָא דִין, עַד דְתְשָׁלִים יוֹמִין דָאַתְחִיבָת לְמַיְזָל לְבָר מַאֲתָרָהָא. וְאַיְהוּ נְטִיר לְהָ, עַד דִּיחָזֵיר לְהָ לְאַתָּרָהָא. וְאוֹמֵי דָלָא יְחֹזֵר אַיְהוּ לְאַתָּרִיהָ, עַד דִּיחָזֵיר לְהָ לְאַתָּרָהָ. וּמְאָן דְחֹזֵר בְּתוּבָתָא, בְּמְאָן דְאַחֲרָה לְקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְגַּתָּא לְאַתָּרָהָא. וְדָא רְזָא דְפּוֹרְקָנָא, דָאָמֵר (תהלים צה) הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִּשְׁמַעּוּ.

אָמָרוּ מְאִירִי מִתְנִיתִין דְמִתְיִבְתָּא עַלְאָה וִתְתָאָה,
רְעִיאָ מְהִימָּנָא, אָנוּ שְׁלִיחָן דְמְאִירִי עַלְמָא
לְגַבָּהּ, זְבָא חַזְלָקָה, דְאָגָת בָּעֵל תְּשׂוּבָה, שְׁקִיל

לשון הקידוש

גר, בָּל שְׁבֵן עַל גְּשָׁמוֹת שְׁחוֹלְכֹות מְעֻרְטָלוֹת מִאָתוֹן עוֹלָם וּבָאות לְעוֹלָם הַזֶּה. בְּגַלְלָם זֶה מִה שָׁאָמֵר הַבְּתוּב, (משל' כט) בֶּצְפּוֹר נֹדֶדֶת מִן קְנָה, וְהַשְּׁמָה שְׁשִׁבְגַּתָּא לְאַיְהוּ, וְנֶד מִמְקוּמוֹ, שְׁהָאָמֵר (שמות טו) הָיָ אִישׁ מַלְחָמָה, נֹזֶד עַלְמָא הַבָּא בִּינָה, וְנֶד אֲחִירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, עַד שְׁתְּשָׁלִים יָמִים שְׁהַתְּחִיבָה לְלִכְתָּה.

אָמָרוּ בְּעֵלִי הַמְשָׁנָה שֶׁל הַיִשְׁיבָה הַעֲלִיוֹנָה וְהַתְּחִתּוֹנָה, רֹזֶה הַגָּאָמָן, אָנוּ בְּקָלוֹ תִּשְׁמַעּוּ.

לְשִׁתֵּין רָבּוֹן דִּישָׂרָאֵל, וְאַנְתֶּךָ הַדָּרָת לְקִידְשָׁא בְּרִיךְ
הֽוּא וְשִׁבְגִּתְיָה לְאֲתִירָה, עַילָּא וְתַתָּא. וּבְגִינְךָ
יַתְפַּרְקֹן יִשְׂרָאֵל וַיְחִזְרֹן לְאֲתִירָהוּ. וְלִיתְ חִילָּא
לְמַשְׁיחָין. לְמַפְרָק לִיְשָׂרָאֵל, בָּר מִינְךָ. וּבְגִינְךָ אִינְנוּ
מִתְעַבְּבִין. אֲשֶׁר מִלְיאָן יָקְרִין אֵלֵין, דָעַלְיִיחָיו אָתָם,
(תהלים יט) הַנְּחַמְּדִים מִזְהָב וּמִפְּזָה רַב וּמִתּוֹקִים מִדְבָּשׁ
וּנְפַת צְוִפִּים.

אמָר לוֹן, מֵאַרְיִי מִתְיַבְּתָאָן, בְּנֵין הָאֵי שְׁכִיר, דָאַיְהוּ
עָבֵד, דָאַתִּי לְקַבְּלָא תְּלַת צְלוֹתִין, תְּקִינוּ מֵאַרְיִי
מִתְגִּיתִין דָלְבּוֹן, לְמַהְיוּ בָר נֶשׁ, בְּתַלְתָ בְּרַכָּאָן
קְרֻמָּאֵין, בְּעָבֵד דְמִסְדָּר שְׁבָחוּי קְפִי מֵאַרְיִיה.
וּבְאַמְצָעִיות, בְּעָבֵד דְמִקְבֵּל פָרָס מֵאַרְיִיה. וּבְבַתְּרָאֵי,
בְּעָבֵד דְגַנְטָל פָרָס מֵמֵאַרְיִיה, וְאוֹל לֵיה.

לשון הקודש

שְׁלֹוחִי רָבּוֹן הָעוֹלָם אֵלֶיךָ, אֲשֶׁרִי חַלְקָה
שָׁאתָה בַּעַל תְּשׁוּבָה, שָׁקוֹל לְשָׁשִׁים
רְבוֹא יִשְׂרָאֵל, וְאַתָּה הַתְּחִזְקָת אֶת כְּקָרוֹשׁ
בְּרוֹךְ הוּא וְשִׁבְגִּיטוֹ לְמִקְמוֹ, מַעַלָּה
וּמְטוּה. וּבְגַלְלָךְ יָגָלוּ יִשְׂרָאֵל וַיְחִזְרוּ
לְמִקְומָם, וְאַיִן כֵּחַ לְמַשִּׁיחִים לְגַנְאֵל אֶת
יִשְׂרָאֵל חַיָּן מִפָּה, וּבְגַלְלָךְ הַמִּ
מְתֻעָבִים. הַשְּׁלִים רְבָרִים נְכָבְדִים הַלְּלוּ,
שְׁעַלְיכֶם נִאָמֵר (תהלים יט) הַנְּחַמְּדִים מִזְהָב

פָרָס מִרְבָּנוֹ וְהַזְּלָקָה לָוּ.

וּבְגִין דָא, עַבְד אֶבְרָהָם, וַרְבָּקָה, אֵיתָיו אִמְתָלָא
לְהָאִי, פֶד קָרְשָׁא בְּרִיךְ הָזָא, יִשְׁלַח לְמִטְטוֹרָן,
דְאֵיתָו עֲבָדָא דִילִיה, בְגִין צְלוֹתָא אֵיתָו יִימֶר לְגִבְיהָ,
(בראשית כד) אֹוְלִי לֹא תָאָבָה הָאָשָׁה לְלִכְתָּא אַחֲרִי. כְלֹוּמָר,
אֹוְלִי צְלוֹתָא לֹא בְעֵי לְמִזְלָל אַבְתָרָא. אָמֶר לֵיה
קָרְשָׁא בְּרִיךְ הָזָא, וְנִקְיָת מְשֻׁבָעָתִי זֹאת. דְחִכְמָה
אֵיתָו אָבָא, דְגִנְחִית בְּצָדִיק, לְגַטְרָא שְׂכִינָתָא בְגַלְוֹתָא,
וּמְתַפְנוּ שְׁלַח בְגִינָה.

אָמֶר לֵיה הָזָא שְׁלַח, הַב לֵי סִימְנֵין, לְאַשְׁתָמֹודָעָא
בְצְלוֹתָא, דְתַפְנוּ בְרִתָא, אָמֶר קָרְשָׁא בְּרִיךְ
הָזָא, וְהִיָה הַנִּעֲרָה אָשָׁר אָוָם אַלְיָה הַטִּי נָא בְּדָק
וְאַשְׁתָה וְאַבְדָה שְׁתָה. (דף רענ"ח ע"ב) וְאָם לָאו, אַלְא
דְאַשְׁבָח כָל אֶבְרִין דְגַנְפָא מְלִין חֹבִין, וְלֹא אַשְׁבָחַ
בֵיה אַבָר (נ"א באפי אֶבְרָהָם) לְשִׁרְיָא בֵיה תּוֹרָה, דְאֵיתָו

לשון הקודש

וּמְשׁוּם וְהַעֲבָד אֶבְרָהָם וַרְבָּקָה הָוָא
פְשֵׁל לְזָה. בְשַׁהְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח
אֶת מִטְטוֹרָן, שְׁהָוָא עֲבָדוֹ, בְגַלְלָל תְּפָלָה,
הָוָא יָמֶר אַלְיָו: (בראשית כד) אֹוְלִי לֹא
תָאָבָה הָאָשָׁה לְלִכְתָּא אַחֲרִי. כְלֹוּמָר, אֹוְלִי
הַתְּפָלָה לֹא רֹצֶחָה לְלִכְתָּא אַחֲרִי. אָמֶר לוֹ
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: וְנִקְיָת מְשֻׁבָעָתִי זֹאת.
שְׁחִכְמָה הִיא אָבָא, שִׁירָדָת בְּצָדִיק,

בְּדִיקָנָא דְעִמּוֹדָא דְאֲמַצְעִיתָא. וְלֹא מַצּוּה, דְאַיְהוּ
דִיְיִקְנָא דְרַבְקָה, דְהַזָּה (שיר השירים ב) שׁוֹשָׁגָה בֵין הַחֻזְקִים,
דְאַינְזָן רְשָׁעִים גְּמוּרִים. מִנֵּי לְעַבְדִּיה מִטְטָרוֹן, (בראשית
כד) הַשְׁמָר לְךָ פָּנָ תְּשִׁיב אֶת בְּנֵי שָׁמָה, דְאַיְהוּ רְוַחָא
דְקִוְידְשָׁא, דְהָא מַצּוּה אַיְהוּ נְפָשָׁא, רְוַחָא אַיְהוּ תּוֹרָה.

וּבָגִין דָא אָזְקָמָה מְאַרְיִ מְתִיבָתָן, לֹא הַמְּדָרֵשׁ הַזָּא
הַעֲיקָר אֶלָּא הַמְּעַשָּׂה. וּבָאַתְרָ אַחֲרָא אָמָרוּ,
כָל שִׁירָת חַטָּאוֹ קֹדֶמת לְחַכְמָתוֹ, חַכְמָתוֹ מִתְקִיעִימָת
וּכְוּ. יִרְאָת חַטָּאוֹ, אִימָא עַלְאָה, תְּשׁוֹבָה. חַכְמָה, אָבָא
עַלְאָה. כֵד אַקְדִּים ה' זְעִירָא, דְאַיְהִי מַצּוּה, שְׁרִיא
עַלְיָה תּוֹרָה, דְאַיְהוּ ו'. וּכֵד אַקְדִּים יִרְאָה לְחַכְמָה,
דְאַיְהִי ה' עַלְאָה, שְׁרִיאָה עַלְיָה חַכְמָה, דְאַיְהִי י'.
וְאַקְרָא בָן. וּמְבָאָן, (דברים יד) בְּנִים אַתֶּם לְיִי אֱלֹהִיכֶם.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

אָמָרוּ, כָל שִׁירָת חַטָּאוֹ קֹדֶמת
לְחַכְמָתוֹ, חַכְמָתוֹ מִתְקִיעִימָת וּכְוּ. יִרְאָת
חַטָּאוֹ - הָאָמֵן הַעֲלִיוֹנָה, תְּשׁוֹבָה. חַכְמָה
- הָאָב הַעֲלִיוֹן. בְשִׁמְךָדִים ה' קְטָנָה,
שְׁהִיא מַצּוּה, שׂוֹרָה עַלְיוֹן תּוֹרָה, שְׁהִיא ו'.
וּבְשִׁמְךָדִים יִרְאָה לְחַכְמָה, שְׁהִיא ה'
הַעֲלִיוֹנָה, שׂוֹרָה עַלְיוֹן חַכְמָה, שְׁהִיא י',
וְנִקְרָא בָן. וּמְבָאָן (דברים יד) בְּנִים אַתֶּם לְד'
אֱלֹהִיכֶם.

אָבָרָהָם לְשָׂרָوت בּוּ תּוֹרָה, שְׁהִיא בְּדִימָות
הַעֲמֹוד הַאֲמַצְעִי, וְלֹא מַצּוּה, שְׁהִיא דִמּוֹת
שֶׁל רַבְקָה, שְׁהִתָּה שׁוֹשָׁגָה בֵין הַחֻזְקִים,
שֶׁהָם רְשָׁעִים גְּמוּרִים - צְוָה לִמְטָטוֹרָן
עַבְדוּ: הַשְׁמָר לְךָ פָּנָ תְּשִׁיב אֶת בְּנֵי שָׁמָה,
שְׁהִיא רוח הַקָּרְבָּן. שְׁהִיא מַצּוּה הִיא נְפָשָׁה,
רוח הִיא תּוֹרָה.
וְלֹכֶן פְּרִשְׁוֹתָה בְּעַלְיִ הַמְּשִׁנָּה, לֹא הַמְּדָרֵשׁ
הַוְּא הַעֲקָר אֶלָּא הַמְּעַשָּׂה. וּבָמָקוֹם אַחֲרָ

וְהִיא אֵיתָהו (שמות ג) זֶה שְׁמֵי יְהוָה לְעוֹלָם, וַיְהִי זָכָרִי וְהִיא שְׁמֵי עַמּוֹ יְהוָה, שְׁמָה. זָכָרִי עַמּוֹ וְהִיא רַמְחָה. וּבְלַהּוּ תְּרֵי"ג. דְּהַיִנּוּ תְּרֵי"ג פְּקוּדִין, דְּאֲתִיִּיהִבוּ לְבָנִין קְדִישָׁין, לְמַהְנוּ לֹזַן חֹלְקָא בְּשָׁמִיהָ, הַדָּא הַזָּא דְּכַתִּיב, (רבויות לפ) בַּי הַלְּקָא יוֹי עַמּוֹ.

יבְּרִאָה אֶת-הַפְּנֵי שְׁמִיה עַל-יה לְנַקְּבָא, מִדְתַּת הַדִּין,
כְּגֹונָן דָּא הוּה". דָא תַּהֲפֵךְ לֵיה בְּלָא לְדִינָא, וְקַשְׁין
מְזֻוּנָתִיו בָּאוּרִיתָא, בְּקַרְיעַת יִם סֻוֹף. וּכְגֹונָן דָּא
פִּירְקָנָא, אָם זָבוּ יִפְקֹזְנוּ בְּרַחְמֵי, הָדָא הוּא דְבַתִּיב,
(ישעה ס) בְּטַרְמָה יָבָא חַבֵּל לְה וְהַמְּלִיטָה זָבָר, וַיִּפְקֹזְנוּ
בְּרַחְמֵי. וְאֵי לֹא אֶקְדִּים רַחְמֵי, וַיִּפְקֹזְנוּ בְּצַעַרָא.
וְשִׁפְרִיר דָא קְדִים צַעַרָא וְדִינָא לְרַחְמֵי. וּבְגַיְן דָּא
אָזְקָמוּה רְבוּתֵינוּ זְכַרְוָנוּ לְבָרְכָה, מְאַרְיִ מְתִגְיִתֵּין
לְפּוּם צַעַרָא אֶגְרָא.

לשון הקודש

הדין, במו זה – הוה". שפתחה לו הכל
לדין, וקשיים מזונתיו בתורה במו קריית
ים סוף. ובמו זה הנאלת, אם זכו – יצאו
ברחמים, וזה שפטותם (שעה ט) בטרם
יבוא חבל לה וحملיטה זכר, ויצאו
ברחמים. ואם לא – מקדים הרחמים,
ויצאו בצער. ויפה שהקדים צער ודין
לרחמים. ולבן פרשותה רבותינו זכרונם
לייראה, מהתפקיד שמו עליו לנכבה, מחת
ובשכנים תורה למצוה או חכמה
לייראה, מהתפקיד שמו עליו לנכבה, מחת